

በዚያም ቀን ይህ ቅኔ በይሁዳ ምድር ይዘመራል። የጸናች ከተማ አለችን፤ ለቅጥርና ለምሽግ መድኃኒትን ያኖርባታል።

2 ፤ እውነትን የሚጠብቅ ጻድቅ ሕዝብ ይገባ ዘንድ በሮችን ክፈቱ።

3 ፤ በአንተ ታምናለችና በአንተ ለምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃለህ።

4 ፤ ጌታ እግዚአብሔር የዘላለም አምባ ነውና ለዘላለም በእግዚአብሔር ታመኑ።

5 ፤ በከፍታ የሚኖሩትን ሰዎች ዝቅ ያደርጋል፤ ከፍ ያለችውን ከተማ ያዋርዳል፤ እስከ መሬትም ድረስ ያዋርዳታል፤ እስከ አፈርም ድረስ ይጥላታል።

6 ፤ እግር፣ የድሀ እግርም የችግረኛም አረጋገጥ፤ ትረግጣታለች።

7 ፤ የጻድቃን መንገድ ቅን ናት፤ አንተ ቅን የሆነህ የጻድቃንን መንገድ ታቃናለህ።

8 ፤ አቤቱ፣ በፍርድህ መንገድ ተስፋ አድርገንሃል፤ ስምህም መታሰቢያህም የነፍሳችን ምኞት ነው።

9 ፤ ፍርድህን በምድር ባደረግህ ጊዜ በዓለም የሚኖሩት ጽድቅን ይማራሉና ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለች፤ መንፈሴም በውስጤ ወደ አንተ ትገሠግሃለች።

10 ፤ ለኃጢአተኛ ሞገስ ቢደረግለት ጽድቅን አይማርም፤ በቅኖች ምድር ከፉን ነገር ያደርጋል፤ የእግዚአብሔርንም ግርማ አያይም።

11 ፤ አቤቱ፣ እጅህ ከፍ ከፍ አለች አላዩምም፤ ነገር ግን በሕዝብህ ላይ ያለህን ቅንዓት አይተው ያፍራሉ፤ እሳትም ጠላቶችህን ትበላለች።

12 ፤ አቤቱ፣ ሥራችንን ሁሉ ሠርተህልናልና ሰላምን ትሰጠናለህ።

13 ፤ አቤቱ አምላካችን ሆይ፣ ከአንተ በቀር ሌሎች ጌቶች ገዝተውናል፤ ነገር ግን በአንተ ብቻ ስምህን እናስባለን።

14 ፤ እነርሱ ሞተዋል፤ በሕይወት አይኖሩም፤ ጠፍተዋል፤ አይነሡም፤ ስለዚህ አንተ ጐብኝተሃቸዋል አጥፍተሃቸውማል፤ መታሰቢያቸውንም ሁሉ ምንምን አድርገሃል።

15 ፤ ሕዝብን አበዛህ፤ አቤቱ፣ ሕዝብን አበዛህ፤ አንተም ተከበርህ፤ የአገሪቱንም ዳርቻ ሁሉ አሰፋህ።

16 ፤ አቤቱ፣ በመከራ ጊዜ ፈለጉህ፤ በገሰጽሃቸውም ጊዜ ልመናቸውን ወደ አንተ አፈሰሱ።

17 ፤ የፀነሰች ሴት ለመውለድ ስትቀርብ እንደምትጨነቅና በምጥ እንደምትጮኽ፤ አቤቱ፣ እንዲሁ በፊትህ ሆነናል።

18 ፤ እኛ ፀንሰናል ምጥም ይዘናል፤ ነፋስንም እንደምንወልድ ሆነናል፤ በምድርም ደኅንነት አላደረግንም፤ በዓለምም የሚኖሩ ይወድቃሉ።

19 ፤ ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፤ ሬሳዎችም ይነሣሉ። በምድር የምትኖሩ ሆይ፣ ጠልህ የብርሃን ጠል ነውና፤ ምድርም ሙታንን ታወጣለችና ንቁ ዘምሩም።

20 ፤ ሕዝቤ ሆይ፣ ና ወደ ቤትህም ግባ፤ ደጅህን በኋላህ ዝጋ ቀጣ እስኪያልፍ ድረስ ጥቂት ጊዜ ተሸሽግ።

21 ፤ በምድር በሚኖሩት ላይ በበደላቸው ምክንያት ቀጣውን ያመጣባቸው ዘንድ፣ እነሆ፣ እግዚአብሔር ከስፍራው ይወጣል፤ ምድርም ደምዋን ትገልጣለች፤ ሙታኖችዋንም ከእንግዲህ ወዲህ አትከድንም።